

prout alias exigeret excessuum qualitas predictorum, set benignitatem et mansuetudinem cum eis uolumus exercere deuocione debita recognoscant et predicta 70
que illis scribimus infra sex mensium spatium post monicionem huiusmodi sic efficaciter studeant adimplere quod exinde diuinam obtinere gratiam uberius mereantur. Nosque qui huiusmodi negocium cordi non mediocriter gerimus pos-
simus eorum deuocionem merito commendare nec aliud in predictis adhibere 75
remedium compellamur. Quidquid autem circa hoc duxeritis faciendum et qualiter dux et commune predicti se habuerint in predictis nobis per uestras litteras harum serie[m] continentes fideliter intimare curetis. Quod si forsitan uos ambo hijs exequetis non potueritis interesse alter uestrum ea nihilominus exequatur.

Datum Pictauio IIII kalendas Junij pontificatus nostri anno secundo. 79

7

Εἰς ἀπάντησιν τῆς προηγουμένης Παπικῆς Βούλλας ἡ Βενετία ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Δουκικὸν γραφέα Δονᾶτον Κελδεράριον ἢ Δονᾶτον Λαμπάρδον, ὅπως προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Πάπα καὶ δηλώσῃ εἰς αὐτοὺς, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων Μυλοποτάμου καὶ Καλαμῶνος ἀναφερόμενα εἶναι ψευδῆ καὶ δόλια ὡς πρὸς τὴν συνθήκην Βενετίας καὶ Ἀλεξίου Καλλέργη καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ ταύτης ἐστερήθησαν τῶν ἐπισκοπῶν τῶν καὶ τῶν κτημάτων τῶν, διότι οὗτοι εἶχον ἀπολέσει ταύτας ἀπὸ μακροῦ χρόνου, καὶ ὅτι αἱ συμβάσεις ἐγένοντο τῇ ἐπινεύσει τοῦ ἀρχιεπισκόπου Χάνδακος καὶ τῶν ἰδίων ἐπισκόπων. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπανῆλθον εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν, τοῦτο ὑπῆρξε λάθος αὐτῶν. Τῆς ἀδίκου ταύτης κατηγορίας γίνεται ἡ ἔφεσις πρὸς τὸν Πάπαν ἐν ὀνόματι τῆς Βενετικῆς Αὐθεντίας*. 1307, Σεπτεμβρίου 7.

Commemoriali Liber I. F^o 129to.

Regesti dei Commemoriali Vol. I. N° 331.

Instrumenta facta occasione litterarum domini Pape missarum domino Duci pro Episcopatibus Calamonensi et Milopotamensi.

8

Δουκικά γράμματα Βενετίας πρὸς τοὺς πλησίον τοῦ Πάπα πρεσβευτάς της. Παραγγέλλεται εἰς αὐτοὺς ὅπως ἐκθέσωσι τὰς μεθόδους, δι' ὧν ἡ Βενετία ἠδυνήθη νὰ χαλιναγωγήσῃ καὶ δαμάσῃ τοὺς σχισματικούς Ἑλλήνας ἐπαναστάτας, οἱ ὅποιοι εἶχον κυριεύσει τὴν νῆσον Κρήτην. Τὰ γράμματα ἀναφέρονται εἰς τὴν σύστασιν τῶν 230 στρατιωτικῶν τιμαρίων, διὰ τὴν προικοδότησιν τῶν ὁποίων ἐκουσίως συνετέλεσαν καὶ οἱ κληρικοί, καὶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν ὀχυρωμένης πόλεως, δι' ἣν ἐπίσης οἱ κληρικοὶ συνετέλεσαν. Εἰς ἐπίμετρον τονίζεται, ὅτι ἀδίκως κατηγορήθη ἡ Βενετία ὅτι ἡ διαφύρῃσεν εἰς ἀπόφασιν τῆς Ἀγίας Ἐδρας, σχετικῶς πρὸς διαμάχας μελῶν τινῶν τοῦ κλήρου τῆς νήσου, διότι ὅσοι ἀπέδειξαν ἢ θὰ ἀποδείξωσι τὰ δικαιώματά των ἐνεκατεστάθησαν ἢ θὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰ κτήματά των. Ὡς πρὸς τὰς ἐσχάτως γενομένας συμβάσεις μεθ' Ἑλλήνων, ἡ Βενετία εἶχε καθῆκον νὰ ἐπιφέρῃ διόρθωσιν ὅπως δῆποτε, ἀφοῦ ἡγωνίσθη ἐπὶ δεκαοκταετίαν καὶ εὗρίσκετο εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν πρὸς τοὺς Γεννοναίους. 1309.

* Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Φλαμινίου Κορηγίου, ἐν «Creta Sacra» τομ. II. σελ. 304.

